

ดัชนีปริจเฉทซึ่งทำหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างผลัด

ระนาบโครงสร้างผลัด เป็นองค์ประกอบของปริจเฉทในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนสารกันในการสนทนา ตามปกติแล้ว ในการสนทนา ไม่ว่าจะไม่มีผู้ร่วมสนทนาที่คนก็ตาม แต่ละคนมักจะมีเรื่องที่ต้องการพูด ต้องการซักถาม หรือแม้แต่เป็นฝ่ายถูกขอร้องข้อมูล หากต่างคนต่างพูดเรื่องของตนโดยไม่สนใจผู้ร่วมสนทนาคนอื่น ๆ การสนทนานั้นล่อล้มเหลว เพราะผู้ร่วมสนทนาไม่อาจสื่อสารกันได้ตามเป้าหมาย ดังนั้น ในขณะที่ผู้ร่วมสนทนาคนใดคนหนึ่งกำลังพูดอยู่ ผู้ร่วมสนทนาคนอื่น ๆ ก็จะต้องเป็นผู้ฟัง และรองกันว่าผู้พูดจะแสดงสัญญาณอย่างไรอย่างหนึ่งให้รู้ว่าตนจบเรื่องที่ต้องการจะพูดแล้ว ผู้พูดคนอื่น ๆ จึงจะพูดได้ อย่างไรก็ตาม ในการสนทนาจริง ๆ จะพบว่าการพูดซ้อนกัน (overlap) เสมอ จึงมีผู้ที่ให้ความสนใจที่จะศึกษากระบวนการในการแบ่งกันพูดซึ่งทำให้การสนทนาดำเนินไปได้โดยราบรื่น (ดูบทที่ 2)

ในการศึกษาข้อมูลการสนทนา ผู้วิจัยพบว่า มีกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งและลำดับผลัดในการสนทนาแบบกันเองดังนี้

1) การเริ่มผลัด หมายถึง การที่ผู้ร่วมสนทนาคนใดคนหนึ่งเริ่มพูดขึ้นมา อาจเป็นการพูดเพื่อเริ่มการสนทนา การเริ่มพูดหลังความเงิบที่เกิดขึ้นในระหว่างการสนทนา หรือการเริ่มพูดเพื่อเปลี่ยนประเด็นในการสนทนาก็ได้ เช่น ในบทสนทนา "สามคนอลเวง" ในตัวอย่าง (51) นี้ ขณะที่ผู้ร่วมสนทนาทั้งสามคนกำลังคุยกันถึงเส้นทางที่จะต้องใช้ในการเดินทางวันนั้น ก็มีรถไฟแล่นผ่านถนนมาพอดี จึงต้องหยุดรถจนกว่าให้รถไฟแล่นผ่าน

(51) หนึ่ง : รถไฟมาพอดี. ปีก, นั้นกฏ⁴¹, เธอเห็นมะ? ขบวนสุดท้ายแล้วกฏ⁴⁵นั้น
กฏ⁴¹. ((หัวเราะ))

ปีก : ฉันถึงต้องตามไปกฏ³³. กลัวไม่มีรถไฟที่ไหนห่างไฉฉินอีกแล้ว.
((หัวเราะ))

(ส่วนคนออกเวง 270-273)

การพูดของหนึ่งเป็นการเริ่มการสนทนาด้วยการเปิดประเด็นใหม่ในการสนทนา จากเดิมที่พูดกันอยู่เรื่องเส้นทาง ก็กลายมาเป็นเรื่องแผนของปีกไป

2) การรับผลัด หมายถึง การที่ผู้ร่วมสนทนาคนใดคนหนึ่งเริ่มพูด แต่เป็นการพูดที่เกิดขึ้นในตำแหน่งเปลี่ยนผลัดได้ (transition relevance place หรือ TRP) หรือเป็นการพูดเพื่อแสดงการตอบโต้บางอย่างใดอย่างหนึ่งกับสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูดอยู่ เช่นในตัวอย่าง (51) ข้างต้น การที่ปีกกล่าวตอบหนึ่ง เท่ากับว่าปีกได้รับผลัดในการสนทนาจากหนึ่งด้วยการพูดตอบแสดงความเห็นสอดคล้องกับคำพูดของหนึ่ง

3) การดำเนินผลัด หมายถึง การที่ผู้พูดแสดงเจตนาว่ายังไม่ต้องการจบผลัดหรือส่งผลัดให้ผู้ร่วมสนทนาคนใด เพราะผู้พูดยังมีสิ่งที่จะพูดต่อ เช่น ในตัวอย่าง (52) นี้

(52) ตา : ตอนนี่ใหญ่เรือกฏ⁴¹, รถไฟกฏ⁴¹ ำารถไฟไปเดอ. ยังล้อกันเล่นเรือ
เล็กๆ, รถไฟนั่นมาชั่วโมงละหกสิบห้ากิโลเมตร, ขึ้น, เอ้อ นั่น,
ชั่วโมงละหกสิบห้ากิโลเมตร. กฏ⁴⁵ กฏ⁴⁵ คั้นที่นั่นกฏ⁴¹, อ้อ
นั่นชั่วโมงละห้าสิบกิโลเมตร, ถามว่าคนขับชื่ออะไร. ((หัวเราะ)) แกล้ง.

(อดีตกับอนาคต: 1-4)

จะเห็นว่า เมื่อบทสนทนา "นั่นชั่วโมงละหกสิบห้ากิโลเมตร" ด้วยทำนองเสียงตกแสดงการจบความนั้น ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นตำแหน่งเปลี่ยนผลัดได้ เนื่องจากตาได้กล่าวจบความแล้ว แต่ตายังมีเรื่องที่จะพูดต่อ ได้แก่ เรื่องของรถไฟขบวนที่นั่นกฏ⁴¹ ซึ่ง

เป็นแก่นความใหม่ในปริจเฉทการสนทนา เราได้ใช้ดัชนีปริจเฉท ที่นี้ ในการโยงความเพื่อ
เปลี่ยนแก่นความ ในขณะเดียวกัน การใช้ ที่นี้ ยังช่วยแสดงเจตนาของตัวว่ายังต้องการพูด
ต่อ จึงเกิดการดำเนินผลัดคิว

4) การส่งผลัด หมายถึง การที่ผู้พูดแสดงการจบผลัดของตน โดยที่อาจจะเลือกผู้
พูดคนต่อไปด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือไม่เลือกก็ได้ เช่น ในตัวอย่าง(53)ต่อไปนี้

(53) พิธีกร : ตอนนี่ทั้งคู่ทำอะไรกันบ้าง.

เจนจิรา : ตอนนี่หิว?⁴¹, นอกจากเปิดบริษัท, เอ้อ,

(ผู้บ:1-2)

การถามของพิธีกรและการจบความด้วยทำนองเสียงลงแสดงการส่งผลัดได้อย่าง
ชัดเจน และเจนจิราที่แสดงการรับผลัดด้วยการที่พยายามจะตอบคำถามของพิธีกร

5) การแข่งผลัด หมายถึง การที่ผู้ร่วมสนทนากันจะพูดในขณะที่ผู้พูดกำลังพูด
อยู่ เช่น ในตัวอย่าง(54)นี้

(54) กอล์ฟ : no?⁴¹, เสนอเนี่ยเร็วหน่อยse?⁴¹.

ปุก : ฉันบอกให้ก็ไม่เอา, [ฉันโทรกระจก, ฉันจะโทร,

หนึ่ง : [ข: ³³ ni?⁴¹, ได้ [no?⁴⁵. ฮา.

กอล์ฟ : [ไม่, เค้าจะได้ทันเราoj?³³.

ฉันนี่no?⁴¹.

(สามคนออกเสียง:44-48)

ในกรณีที่มีการพูดซ้อนกันดังในตัวอย่างนี้ จะเห็นว่าต่างฝ่ายต่างพยายามแข่งผลัด
กัน ในขณะที่ปุกกำลังจะบอกว่า ตนเองจะโทรกระจกเพื่อโทรมือถือทางให้ หนึ่งก็พยายาม
ที่จะบอกกอล์ฟซึ่งเป็นผู้รับรถว่า รถอยู่เลนขวานี้ก็สามารถตรงไปได้ไม่ต้องเลี้ยว กอล์ฟเอง
ก็พยายามจะอธิบายว่าการที่ตนยังไม่เปลี่ยนเลนก็เพราะจะรอให้รถอีกคันตามมาก่อน จึง
เกิดการแข่งผลัดกัน

อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์หน้าที่ของดัชนีปริจเฉทที่พบในข้อมูล พบว่ามีดัชนีปริจเฉททำหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างผลิต 3 ดัชนี และแสดงหน้าที่ย่อยในระนาบนี้เป็น 3 หน้าที่ ดังนี้

- ก) หน้าที่แสดงการเริ่มผลิต แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท เฮาละ
- ข) หน้าที่แสดงการดำเนินผลิต แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท เฮ้า_(๑)
- ค) หน้าที่แสดงการส่งผลิต แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท เฮ้า_(๒)

การแสดงหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างผลิตโดยดัชนีปริจเฉททั้งสามนี้อาจเขียนแสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ระนาบโครงสร้างผลิต		
การเริ่มผลิต	การดำเนินผลิต	การส่งผลิต
เฮาละ	เฮ้า _(๑)	เฮ้า _(๒)

ตารางที่ 7 แสดงภาพรวมของการแสดงหน้าที่ของดัชนีปริจเฉทในระนาบโครงสร้างผลิต

ในบทนี้ จะได้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งในการปรากฏ หน้าที่หลักและหน้าที่รองของทั้ง 3 ดัชนีนี้

5.1 ตำแหน่งในการปรากฏของดัชนีปริจเฉทในระนาบโครงสร้างผลิต

จากการศึกษาข้อมูลการสนทนา พบว่า ดัชนีปริจเฉทซึ่งทำหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างผลิต มีการปรากฏในตำแหน่งต่างๆ ดังนี้

5.1.1 ตำแหน่งต้นมัลล ในตำแหน่งนี้ พบดัชนีปริจเจก เอาละ และ เอ้า_(๑)

5.1.2 ตำแหน่งท้ายมัลล ในตำแหน่งนี้ พบดัชนีปริจเจก เอ้า_(๒)

5.1.3 การปรากฏเป็นหน่วยย่อยในมัลล ดัชนีปริจเจกทั้งสาม ได้แก่ เอาละ เอ้า_(๑) และ เอ้า_(๒) สามารถปรากฏเป็นหน่วยย่อยในมัลลได้

การปรากฏของดัชนีปริจเจกในระนาบโครงสร้างมัลลนี้ อาจเขียนสรุปได้เป็น ตารางที่ 8 ดังปรากฏในหน้า 104

5.2 การแสดงผลหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีปริจเจกในระนาบโครงสร้างมัลล

5.2.1 เอาละ

เอาละ เป็นดัชนีปริจเจกแสดงการเริ่มมัลล มีหน้าที่รองแสดงบทของผู้พูดเป็นผู้เสนอความ แสดงวิงวอนหรือแสดงความสนใจจากผู้อื่น

ในการสนทนากัน อาจมีหัวข้อในการสนทนาหลายหัวข้อ และผู้ร่วมสนทนาก็อาจให้ความสำคัญกับหัวข้อเหล่านั้นมากน้อยต่างกัน ผู้พูดอาจยกบางหัวข้อขึ้นมาพูดเพื่อเป็นการเกริ่นหรือปูพื้นก่อนจะกล่าวถึงหัวข้อสำคัญที่เป็นจุดสนใจต่อไป

การใช้ เอาละ จะเป็นการแสดงสัญญาณให้ผู้ร่วมสนทนาทราบว่าผู้พูดต้องการลึกซึ้งในมัลลนั้น เพื่อที่จะนำการสนทนาเข้าสู่หัวข้อที่ตนให้ความสำคัญอย่างจริงจัง เอาละ จึงมีหน้าที่ในการแสดงการเริ่มมัลลของผู้พูด และถ้อยคำที่ปรากฏในมัลลต่อจาก เอาละ ก็จะมีเนื้อความอ้างอิงเรื่องที่มีผู้พูดให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

นอกจากนี้ เอาละ ยังมีหน้าที่รองแสดงว่าผู้พูดดำเนินบทเป็นผู้เสนอความด้วย เพราะผู้พูดกำลังจะเป็นผู้นำการสนทนาเข้าสู่หัวข้อสำคัญ จึงเท่ากับว่าผู้พูดเป็นผู้เริ่มเสนอหัวข้อเรื่องดังกล่าวในการสนทนา

ตารางที่ 8 แสดงภาพรวมของการปรากฏของดัชนีปริจเจตภายใต้ระบบโครงสร้างผลิตภัณฑ์

ดัชนีปริจเจต	ทำส ผลิต	ทำส ผลิต	ปรากฏ เป็น ผลิตภัณฑ์	ดัชนี TCU	ทำส TCU	ปรากฏ เป็น TCU	หน้า นาม/ นามวลี	หน้า ภาค แสดง	หน้า อเนก ภาค	หน้า นาม/ นามวลี	หลัง วิเศษ ณ์	หลัง อเนก ภาค
เออาละ	X					X						
เอ้า _(๑)	X			X		X						
เอ้า _(๒)		X				X						

การที่ผู้พูดต้องการผลิตนั้นและดำเนินบทเป็นผู้เสนอความซึ่งจะกล่าวถึงหัวเรื่องที
คนให้ความสำคัญ ผู้พูดต้องการให้ผู้ร่วมสนทนาให้ความสนใจทั้งกับตนเองและเรื่องทีตน
จะพูดดังต่อไปนี้ ฉะนั้น การใช้เอาละเพื่อเริ่มผลิตและดำเนินบทผู้เสนอความนี้ จึงเป็นการ
เบนความสนใจของผู้ร่วมสนทนามายังผู้พูดและพร้อมที่จะรับฟังด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่า
เอาละ มีหน้าที่รองแสดงเจตนาของผู้พูดที่จะเรียกความสนใจจากผู้ฟังด้วย

ตัวอย่าง(55)นี้ แสดงการใช้เอาละเพื่อเป็นสัญญาณการเริ่มผลิต ขณะเดียวกันก็
แสดงบทของผู้พูดเป็นผู้เสนอความ และเรียกความสนใจจากผู้ฟัง

- (55) ดีเจสำราญ : tc³¹ บรรดาเพลงที่เก็บสะสมไว้, ที่ออกมากลายเป็นอัลบั้มgni⁴³ คือ,
นี่คือเพลงที่ไม่ได้ออกจะให้คนอื่นอย่างแท้จริง [เดส. นี่คือต้องฉันคน=
คองหนึ่ง : ie³¹ khap⁴³.
ดีเจสำราญ : = เดส. ต้องคุณคองหนึ่งทำtc³¹ สามารถทำสตูดิโอออกมาได้.
คองหนึ่ง : เฮ้.
ดีเจสำราญ : woh³³ ie³¹ khap⁴³, เริ่มหันทำงานอัลบั้มชุดนี้ชื่อie³¹ khap⁴³,
หลังจากที่, เอ้อ, ไปตอบตกลงกับคุณผู้ วิทยุเรือบร้อยแล้ว
(นักร้องหน้าใหม่: 182-188)

จะเห็นว่า หลังจากได้รกรเรื่องบทเพลงมาพูดคือเป็นการปูพื้นแล้ว ดีเจสำราญก็
เริ่มผลิตเพื่อจะกล่าวถึงหัวข้อที่ตนให้ความสำคัญ ได้แก่ เรื่องการทำงานเพลงชุดแรกนี้ของ
คองหนึ่ง ดีเจสำราญใช้เอาละเพื่อเริ่มผลิตดังกล่าว

สรุปได้ว่า เอาละ มีหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างผลิต และทำหน้าที่รองใน
ระนาบกรอบผู้ร่วมสนทนา และระนาบโครงสร้างวัจนกรรม

5.2.2 $\underline{เอ้า}_{(1)}$

$\underline{เอ้า}_{(1)}$ เป็นคิซึนี่ปริจเจกนแสดงการดำเนินผลัด มีหน้าที่รองแสดงวัจนกรรม
 เรียกความสนใจจากผู้ฟัง

การใช้ $\underline{เอ้า}_{(1)}$ เป็นการแสดงสัญญาณว่าผู้พูดต้องการใช้ผลัดเพื่อที่จะกล่าวถ้อย
 คำต่อไป ถ้อยคำที่ปรากฏหลัง $\underline{เอ้า}_{(1)}$ นี้ อาจมีเนื้อความเป็นการบอกให้ทำ เป็นส่วนสรุป
 ของเรื่อง หรือเป็นหัวเรื่องใหม่ที่ผู้พูดนำเข้าสู่การสนทนาก็ได้

ตามปกติแล้ว ถ้อยคำซึ่งแสดงการบอกให้ทำหรือเป็นส่วนสรุปมักเป็นส่วนที่มีใจ
 ความสำคัญของการสนทนา ผู้พูดจึงอาจต้องการผลัดที่จะใช้ เป็นสัญญาณให้ผู้ฟังทราบว่าตน
 กำลังพูดมาถึงส่วนดังกล่าวแล้ว ผู้ฟังจะได้ความตั้งใจฟังเป็นพิเศษและเข้าใจตรงกัน ใน
 ทำนองเดียวกัน เมื่อผู้พูดจะเปลี่ยนหัวเรื่องในการสนทนา ก็อาจจะต้องใช้ผลัดที่จะทำให้ผู้
 ฟังให้ความสนใจกับถ้อยคำที่ตนจะกล่าวต่อไปด้วย การใช้ $\underline{เอ้า}_{(1)}$ ในการดำเนินผลัด เพื่อ
 จะบอกให้ทำ กล่าวสรุป หรือเปลี่ยนเรื่องดังได้กล่าวข้างต้น จึงเท่ากับเป็นการเรียก
 ความสนใจของผู้ฟังมายังถ้อยคำเช่นนั้นได้คือ การดึงความสนใจจากผู้ฟังนี้จึงเป็นหน้าที่
 รองของ $\underline{เอ้า}_{(1)}$

ตัวอย่าง(58)นี้ แสดงการใช้ $\underline{เอ้า}_{(1)}$ ในการดำเนินผลัดต่อเพื่อจะบอกให้ผู้ฟัง
 ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง

(58) นิธิกรชาส : ตอน, ตอนส่งจูบต้องเอากลองมะ?

กานดาวิสี : $\underline{?วะ}^{18}$ $\underline{?วะ}^{38}$, [ชอที.

อินทอร :

นิธิกรชาส :

ได้, ชอกลองหน่อ \underline{kha}^{41} . $\underline{?วะ}^{41}$, ชอ

กลองหน่อ. $\underline{?วะ}^{41}$ $\underline{?วะ}^{41}$, ส่งจูบ.

อินทอร : ((ทำท่าส่งจูบสองครั้ง))

((นักดนตรีวิวกลอง ผู้ชมในหลังส่งกรีด))

(นางนบะ:1-7)

จะเห็นว่า เมื่อพิธีกรชาวต้องการดำเนินผลิตต่อ เพื่อบอกให้นักดนตรีเตรียมรับ กลองรับการส่งจูบของอินทอร และบอกให้อินทอรส่งจูบ พิธีกรชาวได้ใช้ $\underline{\text{เอ้า}}_{(1)}$, รูปแปร $7a:4^1$ และ $7a^4^1$ แสดงการดำเนินผลิตของตนตามลำดับ ขณะเดียวกัน ก็เป็นการเรียก ความสนใจจากนักดนตรี และอินทอร เพื่อให้ตั้งใจฟังและปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสม

ตัวอย่าง(57)นี้ แสดงการใช้ $\underline{\text{เอ้า}}_{(1)}$, ในการดำเนินผลิตต่อเพื่อจะกล่าวถึง ส่วนสรุป

- (57) ราชันย์ : ให้ ให้, ให้ทาส. \sum ประมาณสี่สิบแปด, $7a?^{4^1}$. \sum สี่สิบแปด, อ่อน
- ดีเจนนุส : \sum อ่อนไปเทรอ khap^{as}. สามสิบสอง, $7a?^{4^1}$.
- ราชันย์ : แก่เกิน. \sum $7a:3^5$ สามสิบ. \sum ((เห้วเราะ)) 7ab^{4^1}, เด็ชวให้ทาส
- ดีเจนนุส : \sum อีก็นิง 7a?^{4^1}. \sum 7ab^{4^1} สามสิบเอ็ด. $7a?^{4^1}$.
- ราชันย์ : ฝ่ายสิบ.

(ทวารวาทศาสตร์: 44-54)

เมื่อดีเจนนุสท้าวราชันย์อายุสามสิบปี ราชันย์ก็สรุปว่าให้ดีเจนนุสท้าวใหม่ได้ อีกครั้งเด็ชว ราชันย์ได้ใช้ $\underline{\text{เอ้า}}_{(1)}$, รูปแปร $7ab^4^1$ แสดงการดำเนินผลิตต่อเพื่อจะกล่าว ข้อมสรุป และแสดงการเรียกความสนใจจากดีเจนนุสเพื่อให้ดีเจนนุสได้ตั้งใจฟังและตระหนัก ว่าตนมีโอกาสนึกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

ในทำนองเดียวกัน เมื่อดีเจนนุสตระหนักว่าตนมีโอกาสนึกเพียงครั้งเดียว การ ทายครั้งสุดท้ายจึงเป็นบทสรุปของการททายว่าจะถูกหรือผิด ดีเจนนุสใช้ $\underline{\text{เอ้า}}_{(1)}$, รูปแปร $7ab^4^1$ แสดงการดำเนินผลิตเพื่อททายครั้งสุดท้าย พร้อมทั้งเป็นการบอกให้ราชันย์ตั้งใจฟัง การททายดังกล่าวด้วย

ส่วนตัวอย่าง(58)นี้ แสดงการใช้เฮ้า_(๕), ในการดำเนินผลิตต่อเพื่อจะกล่าวถึงเรื่องใหม่ในการสนทนา

- (58) พิชิตกร : ตอนนี่ถึงคู่ทำอะไรกันบ้าง.
 เจนจิรา : ตอนนี่ไหว?^{๕๑}, นอกจากเปิดบริษัท, เอ้อ,
 ๗๕^{๕๒}, ๗๘^{๕๓}, โทนี่อันจง^{๕๔}.
 พิชิตกร :
 เค็ช, สองคนนี้เป็นอะไรกัน.
 เจนจิรา : เป็นเพื่อนกัน. ((หัวเราะ))

(มีนะ:1-5)

พิชิตกรเริ่มการสนทนาด้วยการถามเจนจิราและเมืองคึม ว่าทำงานอะไรกันบ้าง ขณะที่เจนจิรากำลังตอบคำถามดังกล่าวอยู่นั้น พิชิตกรก็ขัดจังหวะเพื่อที่ถามถึงความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่ เป็นการเปลี่ยนเรื่องในการสนทนา และใช้เฮ้า_(๕), รูปแปร ๗๕^{๕๑} แสดงการดำเนินผลิตเพื่อจะเปลี่ยนเรื่องนี้ ขณะเดียวกันก็เป็นการดึงความสนใจของเจนจิรามาสู่คำถามใหม่นี้

ดังได้กล่าวมานี้ สรุปได้ว่า เฮ้า_(๕), มีหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างผลิต และมีหน้าที่รองในระนาบโครงสร้างวัจนกรรม

5.2.3 เฮ้า_(๕)

เฮ้า_(๕), เป็นดัชนีปริจเจกแสดงการส่งผลิต

เฮ้า_(๕), จะปรากฏท้ายผลิต แสดงการส่งผลิตเพื่อให้ผู้ร่วมสนทนาคนใดคนหนึ่งพูด หรือเพื่อให้ผู้ร่วมสนทนาองค์ระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ดัชนีปริจเจกเฮ้า_(๕), นี้ อาจจะมาจากรูปคำ "เฮ้า" ซึ่งใช้ในการส่งของให้ผู้อื่น เช่น เมื่อจะส่งปากกาให้เพื่อน เราก็อาจจะพูดว่า "เฮ้า" หรือ "เฮ้า เหาไป" เป็นต้น เมื่อจะส่งผลิตในการสนทนา จึงมีการนำรูปคำ "เฮ้า" นี้มาใช้เป็นดัชนีปริจเจกแสดงการส่งผลิตด้วย

ในตัวอย่าง(57)ข้างต้น คีเจณูสได้ใช้เฮ้า_(๕), รูปแปร ๗๘๗^{๕๑} แสดงการจบ และส่งผลัด หลังจากทีทภาอของราชันย์ว่า ซึ่สิบแปด สามสิบสอง และสามสิบเอ็ด ตามลำดับ ทำให้ราชันย์รู้ว่าคนมีสิทธิอันผลัดต่อไป

ในทำนองเดียวกัน ราชันย์ก็ได้ใช้เฮ้า_(๕), รูปแปร ๗๘๗^{๕๑} แสดงการส่งผลัดให้ คีเจณูส หลังจากทีกล่าวสรุปว่าให้คีเจณูสทภาอเอาได้อีกครั้งเดียว

ส่วนตัวอย่าง(59)นี้ คีเจซ็อได้ใช้เฮ้า_(๕), แสดงการส่งผลัดให้คริส เพื่อให้คริส ร้องเพลง

(59) คีเจซ็อ : เหนือใจอะปาว.

คริส : ((นึกขึ้นได้ว่า "เหนือใจ" เป็นชื่อเพลง)) ๗๖: ๓๕, ๒๐ khap^{๕๕}.

เหนือใจ khap^{๕๕}. ((ห้าวเราะ))

คีเจซ็อ : เหนือใจ, จึงที่คริสร้องให้ฟังหน่อได้มี ๗๖^{๕๕} เนี่ย, ๗๘๗^{๕๑}.

คริส : ได้ khap^{๕๕} phoe^{๓๕}.

(เลียดายะ:58-83)

กล่าวโดยสรุป เฮ้า_(๕), ทำหน้าที่หลักในระบบโครงสร้างผลัด แสดงการส่งผลัด ให้ผู้ร่วมสนทนา

5.3 สรุป

ดังได้กล่าวมานี้ อาจเขียนตารางแสดงการส่งผลัดหน้าที่หลักและหน้าที่รองของ ดัชนีปริจเฉทซึ่งทำหน้าที่หลักในระบบโครงสร้างผลัดทั้ง 3 ดัชนีได้ดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงภาพรวมการแสดงผลหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีบริจเฉท
ในระนาบโครงสร้างผลัด

- ** หมายถึง ระนาบที่ดัชนีบริจเฉทแสดงผลหน้าที่หลัก
* หมายถึง ระนาบที่ดัชนีบริจเฉทแสดงผลหน้าที่รอง

ดัชนีบริจเฉท	โครงสร้างเนื้อความ		โครงสร้าง ผลัด	โครงสร้าง วัจนกรรม	กรอบ ผู้ร่วม สนทนา	สถานะ ของ ผู้ เนื้อหา
	การเชื่อม โยงความ	การจัด โครงสร้าง ความ				
เอานะ			**	*	*	
เฮ้ (๑)			**	*		
เฮ้ (๒)			**			

การที่พบดัชนีบริจเฉทซึ่งทำหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างผลัดเพียง 2 ดัชนีนี้
อาจเป็นเพราะในการสนทนากันโดยทั่วไป ผู้ร่วมสนทนาสามารถบอกและการแบ่งและ
ลำดับผลัดได้จากองค์ประกอบอื่นๆในการสื่อสาร ดังนี้

1) ผู้ร่วมสนทนาอาจบอกและการแบ่งและลำดับผลัดได้จากลักษณะอื่นๆของภาษา
Ford และ Thompson (to appear) ซึ่งได้ทำการศึกษากวามสำเนียงที่
ตำแหน่งเปลี่ยนผลัดได้ในการสนทนา ได้ให้ข้อสรุปไว้ว่า มีเกณฑ์ 3 เกณฑ์ ในการที่ผู้ร่วม
สนทนาจะสามารถคะเนตำแหน่งเปลี่ยนผลัดได้ ได้แก่

ก) เกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ ตำแหน่งเปลี่ยนผลัดได้อาจเกิดเมื่อผู้พูดกล่าวถึง
 สัตว์หรือคำที่มีรูปทางวากยสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น จบวลี หรือจบอนุพยางค์

ข) เกณฑ์ทางทำนองเสียง ตำแหน่งเปลี่ยนผลัดได้อาจเกิดเมื่อผู้พูดกล่าวถึง
 สัตว์หรือคำด้วยกระส่วนทำนองเสียง (intonation pattern) หนึ่งๆ

ค) เกณฑ์ทางด้านวิจนปฏิบัติศาสตร์ ตำแหน่งเปลี่ยนผลัดได้อาจเกิดเมื่อผู้พูด
 กล่าวถึงสัตว์หรือคำซึ่งสื่อครบใจความของเรื่องหนึ่งๆ

2) ผู้ร่วมสนทนาอาจสังเกตการแบ่งและลำดับผลัดได้จากการใช้วิจนภาษา
 (non-verbal) ในการสนทนา เช่น การแสดงสีหน้าที่ทำทาง การส่งสายตา การใช้น้ำ
 เสียง เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ การใช้รูปภาษาเพื่อแสดงการแบ่งและลำดับผลัดในการสนทนากัน จึง
 อาจไม่ใช่กลไกที่จำเป็นนัก

นอกจากนี้ การแสดงการแบ่งและลำดับผลัดในการสนทนา ก็ยังเป็นหน้าที่รองที่
 แผลงโดยดัชนีปริจเจกที่มีหน้าที่หลักในระนาบอื่นด้วย เช่น ดัชนีปริจเจกแสดงการโยงความ
 ในระนาบโครงสร้างเนื้อความ ก็มักจะมีหน้าที่รองแสดงการดำเนินผลัดด้วย เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การที่ผู้วิจัยพบดัชนีปริจเจกซึ่งทำหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้าง
 ผลัดเพียง 3 ดัชนีนี้ มิได้หมายความว่า ในภาษาไทยมีดัชนีปริจเจกทำหน้าที่หลักในการ
 จัดโครงสร้างผลัดเพียง 3 ดัชนีเท่านั้น หากได้มีการศึกษาข้อมูลการสนทนาที่มีความยาว
 มากขึ้นหรืออาจได้สถานการณ์การสื่อสารที่แตกต่างไปจากข้อมูลที่ใช้ ก็อาจช่วยให้พบดัชนี
 ปริจเจกอื่นๆซึ่งทำหน้าที่หลักในระนาบนี้เพิ่มเติมได้

ในบทความต่อไป จะได้กล่าวถึงดัชนีปริจเจกอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งทำหน้าที่หลักในการแสดง
 เจตนาหรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้พูด นั่นคือ ดัชนีปริจเจกซึ่งทำหน้าที่หลักใน
 ระนาบโครงสร้างวิจนกรรม